

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 112/2020
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Симић Ненад из ..., против туженог „АИК банка“ а.д. Београд, Нови Београд, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 26.11.2019. године поднео тужбу Трећем основном суду у Београду, ради утврђења ништавости одредбе уговора о кредиту и исплате стеченог без основа.

Пре упуштања у расправљање о главној ствари, тужени је у одговору на тужбу истакао приговор стварне и месне ненадлежности суда указујући на члан 28. Уговора о кредиту бр. ...-2012 од 25.10.2012. године, којим је уговорена надлежност Привредног суда у Београду. Такође, истакао је приговор недостатка активне легитимације тужиоца, с обзиром да је тужени предметни уговор потписао са самосталном трговинском радњом „BUER“ за промет на мало и комисиону продају непрехрамбене робе АА, која је активно правно лице.

Трећи основни суд у Београду се решењем П 17662/19 од 15.07.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности списе уступио Привредном суду у Београду, у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну и месну надлежност и уз пропратни допис П 6191/2020 од 17.02.2021. године, предметне списе је доставио Врховном касационом суду у циљу решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према члану 22. став 2. истог закона, основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд.

Одредбом члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да је предузетник пословно способно физичко лице које обавља деатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији.

Имајући у виду да је у конкретном случају, тужилац означен као физичко лице, а не као привредни субјекат, односно предузетник, из овога произлази да нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду. При закључењу предметног Уговора о кредиту, тужилац АА је заступао самосталну трговинску радњу „BUER“ за промет на мало и комисиону продају непрехрамбене робе, а што није о утицаја на заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду, с обзиром да је наведени привредни субјекат и даље активан.

Такође, у тужби је као тужилац означено физичко лице, а не предузетник као привредни субјекат, из чега следи да се у конкретном случају не ради о привредном спору за који је прописана надлежност привредног суда, већ о грађанскоправном спору за који је надлежан основни суд.

На основу члана 22. став 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**